

Sv. omša - 3 - Vyčistiť chrám duše

Napísal Balek Robert
Piatok, 30 Apríl 2010 11:02

Kristus na nás na sv. omši čaká, aby nás naplnil všetkými vyberanými milosťami, ktoré majú našu dušu posilniť, uzdraviť, očistiť a nasýtiť tak, aby bola schopná ďalej kráčať a zvládnuť úlohy, ktoré sú pre ňu na dané obdobie pripravené... My sme však tak plní všetkých možných vecí, ktoré do našich duší nepatria, že keď tam chce Kristus vložiť svoje dary a milosti, nemajú sa už ako dostať do preplneného srdca, odrážajú sa, stekajú po povrchu a dnu sa vôbec nedostanú. Ako sa hovorí: *„Plný krčah nenaplníš... Musíš ho najprv vyliat’...“*

No povyhadzovanie všetkých tých obrovských balvanov, kameňov, štrku a piesku, zhnitých, splenutých a zapáchajúcich odpadkov trvá dlho, ba niekedy je nám tak ľúto aj toho, aj tamtoho, aj tohoto tu ľaľa, že prakticky nič zo srdca nevyhodíme a potom darmo čakáme, že Ježiš s nami na sv. omši urobí zázraky a neprávom všetku vinu zvaľujeme na Ježiša: „Načo ja len chodím na tú sv. omšu, čo z toho mám? Nič to na mne nemení, stále som taký istý, ako predtým... Aj Ježiš je prikrátky na moje neduhy a hriechy, nepodarilo sa mu za tak dlhý čas so mnou niečo urobiť. Príliš dlho čakám, už ma to nebaví. Nebudem už chodiť do toho kostola. Je to zbytočné...“ A takto sa kvôli vlastnej vine my sami zbavujeme množstva pomoci pre svoj život. Potom, keď svoj život a situácie v ňom nezvládame, a tie nás doženú k nešťastiu, depresii a smútku, v prvom rade začneme vyčítať Bohu, prečo nič nerobil, prečo nás nechránil... Vtedy

Sv. omša - 3 - Vyčistiť chrám duše

Napísal Balek Robert
Piatok, 30 Apríl 2010 11:02

---

už akosi zabúdame na to, že Boh nám už dávno predtým ponúkal všetky možné spôsoby ochrany pred zlom, všetky dostupné varianty posilnenia sa a povzbudenie v konaní dobra a v boji proti zlu, a my ako slepi sme ich vôbec nevyužívali... Ako veľmi sa prekvapíme, keď nám toto všetko Boh raz ukáže v pravom svetle, keď sa pred ním po smrti postavíme tak veľmi sebaistí vo svojej viere vo vlastnú spravodlivosť a v Božiu nespravodlivosť a nedostatočnosť...

Naša duša sa totiž často podobá znesvätenému jeruzalemskému chrámu. Tak, ako Ježiš tam vyhnal všetkých kupcov aj s ich tovarom von, tak potrebuje aj z nášho srdca vyhnáť všetky tie myšlienky, predstavy, túžby a hnutia, ktoré tam nepatria, a tak utíšiť ich hrmot, vravu, vreskot a hluk, kvôli ktorému často nedokážeme vo svojich srdciach zachytiť hlas Boha, ktorý k nám dennodenne prehovára. Viete, Ježiš sa v našich srdciach často cíti veľmi stiesnene – obložený kol dokola haraburdím našich myšlienok a starostí, ktoré mu nedovoľujú v našom srdci vládnuť, pričom do svojho srdca dennodenne vhadzujeme neustále ďalšie a ďalšie starosti a problémy, ktorými Ježiša doslova vyženieme zo svojho srdca ani si to neuvedomujúc. Tak naša duša prestáva byť chrámom Boha a stáva sa krokom za krokom chrámom našich malých bôžikov, ktorým neustále venujeme svoju pozornosť. Sú to hlavne myšlienky na naše záležitosti, ktoré sme opustili, aby sme mohli ísť na sv. omšu, starosti o majetok, o prácu, o kariéru, rôzne pracovné problémy, ktoré musíme riešiť a zostávajú nám stále v hlave, ale aj problémy v našich vzťahoch so spolupracovníkmi, či priateľmi, ale aj starosti o vlastnú rodinu, manželku, manžela, deti, o vlastných rodičov či bratov a sestry. Dokonca aj takéto vznešené myšlienky a starosti nás môžu dennodenne odvádzať od Boha, od dôvery v neho a oberať nás o milosti, ktoré nám Boh chce darovať na ich vyriešenie.

Teda veľmi dôležité a užitočné pre naše duše je ešte pred začiatkom sv. omše pustiť Ježiša dnu do nášho srdca, nech tam urobí poriadok, nech ho úplne vyčistí a vyprázdni od toho, čo tam nepatrí a to, čo tam patrí, nech uzdraví a opraví, aby prinášalo úžitok duši i dušiam okolo. Potom, ako ho vpustíme do srdca, už ale netreba kuvikať a jojkať, ak vyhadzuje zo srdca našu obľúbenú starosť, myšlienku, trápenie, či predstavu, ktorá nám veľmi leží na srdci, no nebadane nás ničí a oberá o čas, sily a sústredenosť na Krista a o skutočné víťazstvá, ktoré má pre nás Boh pripravené. Ako ale nechať Ježiša, aby úplne vyčistil chrám našej duše?

Prvým veľmi dôležitým spôsobom očistenia sa cez Ježiša je stíšenie sa už počas cesty do kostola. Nepriberať cestou postupne viac a viac kamarátov natoľko, že si vo veľmi družnom rozhovore ani nestihneme všimnúť, že sme už v kostole a všetci sa na nás obracajú a upozorňujú nás, aby sme sa už konečne stíšili. Už počas cesty do kostola si obľúbiť ticho. A v tichu postupne prichádzať na to, čo v mojej duši robí taký veľký hurhaj, čo ma stále odvádza od sústredenia sa na Ježiša, ktorá starosť, ktorá túžba, ktorá predstava. Tú odovzdávať počas cesty Ježišovi do rúk, nech presekne to puto, ktoré nás s ňou viaže, nech nás od nej oslobodí, nech on zoberie všetko to, o čo sa tak strachujeme a nech sa o to všetko postará v čase, keď budeme s ním na sv. omši. Veď je mocnejší ako my, určite si s tým poradí lepšie, ako my,

Sv. omša - 3 - Vyčistiť chrám duše

Napísal Balek Robert
Piatok, 30 Apríl 2010 11:02

---

akokoľvek by sme sa snažili na tú-či onú vec myslieť a neustále ju riešiť aj počas sv. omše. Ako povedal jeden múdry človek: „Boh stvoril vesmír a celý svet. Určite si hravo poradí aj s tvojimi problémami...“ Dôležité je predovšetkým tieto problémy odovzdať. Ak ich nedáme Ježišovi do rúk a necháme si ich pre seba, nepodarí sa mu ich vyriešiť a nás budú čoraz viac sťahovať nielen pri sv. omši k nepozornosti a neschopnosti naplniť sa potrebnými milosťami k ich vyriešeniu, ale aj po sv. omši v našom živote nás privedú postupne k sebazničeniu. Preto je sv. omša zakaždým veľkou skúškou a cvičením sa v pokore a dôvere v Pána, ktorý je skutočným Pánom všetkého, ktorý omnoho ľahšie a múdrejšie vyrieši naše problémy ako my, ak mu ich dokážeme s dôverou odovzdať.

Preto navrhujem, aby sme skúsili už počas cesty do kostola, ale aj potom v kostole ešte pred sv. omšou vyberať zo svojej duše to, čo nás ťaží, čo nás trápi, chvíľu o tom s Ježišom porozprávať a s pár slovami mu v dôvere tieto starosti postupne jednu za druhou odovzdávať s tým, že On sa o ne kráľovsky postará počas sv. omše, kedy ich my nebudeme riešiť, ale budeme sa plnosťou venovať jemu a jeho milostiam, ktoré nám chce plným priehrštím nasypať do duše a tak ju posilniť a pripraviť na boj, ktorý sa znova začne po sv. omši. Kedykoľvek nás niektorý z problémov počas sv. omše napadne, rýchlo a bez meškania v dôvere v srdci povedať: „Pane, áno, tento problém som ti odovzdal a znovu odovzdávam. Verím, že ho mi ho pomôžeš vyriešiť. Ešte raz ti obetujem túto sv. omšu za ten problém i za všetkých, ktorých sa týka.“ A znova sa spokojne vráťme ku Kristovi na sv. omši a k modlitbe. Garantujem vám, bratia a sestry, že keď takto oddýchnutí a posilnení budeme vychádzať po sv. omši z kostola, napadne nás zrazu ten najlepší spôsob, ako daný problém, ktorý nás mučil, vyriešiť a budeme mať dostatok síl, múdrosti, odvahy a lásky, aby sme ho vyriešili ku spokojnosti všetkých navôkol. Vtedy sa ešte viac utvrdíme v tom, že stojí za to každý deň na tú chvíľu, kedy sme na sv. omši, odovzdať všetko, čo nás trápi, Bohu ako skúsenému veliteľovi, ktorý za ten krátky čas sv. omše pripraví tú najlepšiu stratégiu boja tak, aby sme nakoniec boli vždy vo svojich dennodenných bojoch spolu s Ním víťazmi a nie porazenými...

Modlitba pred sv. omšou pri každom jednom probléme, ktorý vo svojom srdci nájdeme:

„Pane Ježišu, vidíš tento môj problém, starosť či bôľ: ..... Viem, že ja si s ním neporadím a potrebujem teba, tvoju silu, tvoju múdrosť, tvoju lásku, aby som ho vyriešil(a) tak, aby to bolo na večnú spásu moju i mojich blízkych, ktorých sa to týka. Preto ti tento problém úplne odovzdávam na čas, v ktorom budem na sv. omši. Zverujem ti aj všetkých, ktorí sú s týmto problémom zviazaní a obetujem ti za nich a za vyriešenie tohto problému celú sv. omšu aj s tvojou obetou a s mojimi modlitbami. Nech už počas sv. omše prúdia neviditeľné prúdy potrebných milostí pokoja, múdrosti, sily, lásky (...) do srdc tých ľudí, ktorí tento problém môžu vyriešiť a samozrejme aj do môjho srdca. Verím, že len spolu s tebou, môj Pane, budem víťazom a nie porazeným. Amen.“

Sv. omša - 3 - Vyčistiť chrám duše

Napísal Balek Robert
Piatok, 30 Apríl 2010 11:02

Modlitba počas sv. omše, kedy nás znova napadne pokušenie zaoberať sa daným problémom:

„Pane, áno, tento problém som ti odovzdal(a) a znovu odovzďavam. Verím, že ho mi ho pomôžeš vyriešiť, že ho už teraz riešiš za mňa. Ešte raz ti obetujem túto sv. omšu za ten problém i za všetkých, ktorých sa týka. Úplne zo srdca ti v tomto naplno dôverujem. Amen.“